

[Aksel Larsen.]

vedtaget inden april 1965. Så blev det inden juli 1965. Så blev det inden den 1. oktober 1965, og det viste sig stadig væk ikke muligt. Det forbavtede ikke os, for vi kunne da se, at hele problemet var så kompliceret, at det ikke kunne jages igennem i det tempo. Samtidig måtte vi gøre opmærksom på, at en lov, hvorved man indfører en ny almindelig omsætningsafgift, naturligvis ikke er nogen skattereform, og når man har sagt, man vil have en skattereform, må man gå anderledes ind på problemerne.

Ikke desto mindre vedtog man i januar 1966 højtideligt en køreplan for forhandlingerne om meromforslaget og den dertil knyttede såkaldte skattereform. Det var en ret præcis køreplan. Inden den 10. maj skulle partierne give besked om, hvorvidt de ville have meroms eller detailoms. Løven skulle vedtages inden den 1. juni, men inden den 10. maj skulle man have gjort alt det forberedende arbejde, regnet ud, hvor stort merprovenuet kunne blive og have aftalt, hvorledes merprovenuet skulle fordeles, så man hurtigt kunne lave de fornødne love. Vi advarede mod den køreplan og foreslog en langt mere realistisk køreplan. Den forstede de fire partier. De fandt, at man skulle køre, som de havde skrevet det op — og så fulgte de ikke selv køreplanen. Først 14 dage før fristens udløb den 10. maj begyndte de overhovedet at skaffe sig et overblik over, hvor stort merprovenuet kunne blive, og da de opdagede, hvor lille det ville blive, og i hvor ringe grad det opfyldte deres forventninger, fik de travlt med overhovedet ikke at forhandle om det forventede merprovenus anvendelse.

Ja men alt det viser jo, at man var inde på et galt spor eller kørte efter en gal køreplan. Det hele forstærker indtrykket af rigtigheden af, hvad vi hele tiden har sagt, at det, der tiltrænges, er en virkelig skattereform, og forståelsen for nødvendigheden af en sådan virkelig skattereform banede sig jo også vej, ikke mindst efter den 8. marts. En sådan må naturligvis bevirke, at vi får en effektiv skatteligning, og noget sådant kan gennemføres, uanset hvad borgmesteren i Gladsaxe påstår. Den måtte som hovedpunkt have, at skattefradragsreglen forsvinder, og at der bliver ryddet alvorligt op i skattefradragsjungen. Jeg

tvivler da ikke på, at den højtærede finansminister i den henseende må gøre sig sine meget håndfaste overvejelser, efter at han må være kommet til det resultat, at de påståede opsparinger på de særlige 5 års konti, som vi drøftede forleden, og som er foretaget med virkning for det kommende skatteår, vil komme til at koste staten mellem 1 og 1½ milliard kroner i skattetab, uden at der er sket nogen tilsvarende forøget privat opsparing.

Endelig er det for os klart, at det ud fra mange synspunkter vil være rimeligt til en sådan skattereform at knytte gennemførelsen af en kildeskatteordning.

At der også bør gennemføres en reform af forbrugsbeskatningen, er vi ganske klar over, og det har vi også skrevet i den skatterefterskitse, vi fremlagde for meromsudvalget og offentligheden i september i fjor, men så skal man naturligvis ikke blot tænke på at pålægge en eller anden ny forbrugsskat, nej, så skal man kulegrave hele forbrugsskattesystemet, se, hvad der er rimeligt, og hvad der er rationelt, og sørge for at afbalancere det i forhold til den direkte beskatning, sådan at den sociale balance i skattesystemet ikke blot oprettholdes, men at den i betydelig grad forbedres.

Det var tydeligt, at venstre og de konservative i den situation, der forelå efter kommunevalget, indså, at deres muligheder for at få et momsforlig med regeringen var reduceret til nul. Det er tydeligt, at de to partier var klar over, at nu var en reel skattereform med reform af indkomstbeskatningen og ophævelse af skattefradragsreglen kommet i focus, og det fik vi jo også illustreret, da hr. Poul Møller foretog sin lidet opsigtsvækkende demonstration med forslag om en dagsorden her i tinget, kort efter jeg havde udtalt mig om det problem i en krydsild i fjernsynet.

Det er klart, at de to partier ved, at nu er også fradragsjungen i alvorlig fare, og at kildeskattens muligheder er vokset, men ganske vist på den måde, at får vi kildeskate, bliver det ikke efter det forslag, regeringen har fremsat og foreløbig står fast på. Så vil det forslag blive revideret ganske betydeligt, således at vi får en gennemførlig kildeskateordning, nemlig en kildeskateordning uden skattefradragsreglen.